

Een reus op lemen voeten

Toelichting voor gespreksleiders

God dienen in de wereld van vandaag
Bijbelgedeelte: Daniël 2

Groiegroepen C.G.K. Groningen
Seizoen 2009/2010 nr. 5

Dit hoofdstuk laat iets zien van de Babylonische mens. Hij staat zelf in het centrum: Dat beeld, o koning, daar met dat gouden hoofd, dat zijt gij!

Maar dat steentje, dat wordt losgemaakt zonder toedoen van mensenhanden, wordt groter en groter en verbrijzelt tenslotte dat hele beeld. Het is het beeld van het Koninkrijk van God, dat oprijst nadat het de rijken heeft overwonnen. En tegelijkertijd is het ook het beeld van Jezus Christus.

Dat rijk van God is van een heel andere orde, maar wel krachtig. Het werkt, zegt Jezus, als een zuurdesem. Het wordt beleefd in bekering en verootmoediging, in dienstbetoon aan God en de naaste, in liefde en barmhartigheid.

Dat rijk heeft groeikracht. Het begint onbetekenend. Maar het wordt gaandeweg sterker. Het betekent de ondergang voor het wereldrijk. Dat zien we nu nog niet. We geloven het, zoals ook Israel in Babel en Babel zelf het geloven moest.

Er zit iets van het gericht van God in over de mens die zichzelf in het centrum van het universum plaatst. Die diepe zonde zat in Nebuadnessar. Die diepe zonde zit in ieder van ons! Jezelf in het centrum zetten. Is daarom de laatste eeuw, een eeuw met ongekende welvaart, ook niet tegelijkertijd de eeuw van onrust geweest? Onrust is er, waar mensen los van God leven.

Maar in de tweede plaats is de steen ook de steen die heel de aarde vervult. Er zit de volheid van nieuw leven in. De vrede van Gods Koninkrijk komt. Daar zit Gods genade achter. Geen wonder dat het boek Daniel altijd weer Gods kinderen heeft bemoedigd. Allereerst Israel zelf, toen het werd overheerst door Antioches Epiphanes. Maar ook later In Augustinus' tijd en in Calvijns tijd. Op de dag dat het bericht van de val van Rome Augustinus bereikte, maakte hij een preek. Daarin vergeleek hij de val van Rome met de verwoesting van Sodom. Hij riep zijn gemeente op de moed niet te verliezen. 'Aan ieder aards koninkrijk zal ooit een einde komen, want deze wereld gaat voorbij. Deze wereld is maar een ademtocht. Maar vrees niet. Uw jeugd zal zich vernieuwen als die van een arend.'

Calvijn schreef in zijn commentaar op Daniel 2: 'Alles wat er ooit voorspeld is over de veranderende en verdwijnende pracht en praal van de koninkrijken uit de oudheid en over het eeuwig voortbestaande Koninkrijk van Christus, is in onze dagen nog altijd even nuttig voor ons.' Want 'God heeft ons getoond hoe alle aardse machten wel moeten vallen, en die koningen die op aarde grootste macht bezaten, zullen er door een beklagenswaardige ervaring achter komen welk een vreselijk oordeel over hen zal komen, tenzij zij bereid zijn zich te onderwerpen aan de soevereine macht van Christus.'

Maar Jezus' volgelingen zullen het hoofd opheffen (Lucas 21,25-26). Zij mogen lichtbakens zijn in een donkere tijd!